

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 1431/14
Дана, 27.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојева и Нада Балешевић, чланови већа, са саветником суда Весне Слијепчевић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из _____ кога заступа Оливера Јовановић, адвокат из Суботице, Јакшићева 3, ради поништаја решења туженог Повреника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број 07-00-01477/2012-03 од 16.12.2013. године, у предмету информација, у нејавној седници већа одржаној дана 27.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе по налогу за полагање судске таксе на пресуду Управног суда III-2 У. 1431/14 од 27.05.2016. године, у износу од 980,00 динара и таксе на тужбу у износу од 390,00 динара.

Образложење

Оспореним решењем ставом 1. диспозитива одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе Кикинда, број 08-235-7-11/2012 од 09.05.2012. године, у делу којим је одбијен захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 06.04.2012. године, а којим решењем је делимично одбијен захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја тужиоцу информације захтев Оливере Јовановић адвоката из Суботице – пуномоћника тужиоца, поднет Министарству унутрашњих послова Републике Србије дана 06.04.2012. године, у делу који се односи на то да јој се достави фотокопија две службене белешке сачињене од стране полицајаца ПУ Кикинда ПС Сента након извршених провера, док се у осталом делу удовољава захтеву и достављају се у фотокопији осали списи предмета који се

воде пред Полицијском управом Кикинда, као органом управе, у управном поступку покренутом по службеној дужности у вези тужиоца лица из диспозитива оспореног решења одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

1. Ставом 2.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 25.01.2014. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Истиче да је оспорено решење незаконито јер је у преамбули решења наведено да је донето по овлашћењу Повереника, а потписано је од стране заменика Повереника Станојла Мандића, чиме је учињена битна повреда управног поступка. Надаље наводи да оспорено решење не садржи образложење по основу којих, тужилац не испуњава прописане услове за остваривање права да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију, односно зашто му је онемогућен увид у тражене списе предмета. Такође, наглашава да су погрешно примењени члан 5. и 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Сматра да је тужиоцу неопходно омогућити увид у тражене списе, тачније у фотокопију две службене белешке сачињене од стране полицајаца ПУ Кикинда ПС Сента како би се странка и пуномоћник упознали са доказима, депешама, испавама и изјавама у списима, као и лицима која су поступала у претходном и поновљеном поступку и били спремни за управни поступак, како би одговорили на чињеничне наводе, на основу којих је била донета одлука у претходном управном поступку, који је био претходио жалби. Наглашава да су тражене информације садржане у две службене белешке сачињене од полицајаца ПУ Кикинда ПС Сента неопходни тужиоцу како би правним путем против лица која су их сачинила доказао да су службене белешке неистините. Предлаже да суд тужбу усвоји, поништи оспорено решење, обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног поступка као и управног спора и предлаже да суд тужиоца ослободи плаћања судских такси.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

У току управног поступка који је претходио доношењу оспореног решења увидом у списе предмета утврђено је да је тужилац путем пуномоћника поднео захтев првостепеном органу који је у вези са управним поступком у ком је као странка тражио копије списе предмета. Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је одбио поднети захтев у делу који се односи на достављање копија две службене белешке сачињене од стране полицајаца Полицијске управе Кикинда, Полицијске станице Сента, након извршених провера, позивајући се на одредбе члана 9. тачка 5. и члана 14. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и навео да у предмету број 13/210-4-3/09 формираном поводом управног поступка који се води у вези тужиоца постоје наведене службене белешке које садрже податке до којих се дошло у непосредном разговору са лицима, те да се исте не могу доставити у анонимизираним облику а да се при томе не дирају неки други законом заштићени интереси који претежу над интересом тражиоца. Незадовољан наведеним решењем тужилац је изјавио жалбу која је оспореним решењем одбијена као неоснована.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, бр. 120/04), прописано је да се права из овог закона могу

изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Ставом 2. истог члана прописано је да ниједна одредба овог закона не сме се тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана. Чланом 14. истог закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим: ако је лице на то пристало; ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши; ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

По оцени суда, тужени је оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари одбио жалбу као неосновану, исправно налазећи да је првостепени орган, наконведеног поступка, чињенично стање одлучно за решавање ове управне ствари утврдио у потпуности, на ово применио одредбе материјално-правних прописа на које се позвао, а за своју одлуку је дао разлоге које прихвата овај суд.

Ово са разлога јер поднети захтев између осталог односи се на информације садржане у две службене белешке сачињене од стране полицајаца Полицијске управе Кикинда, Полицијске станице Сента а ради се о информацијама таквог карактера која се не могу чинити доступним јавности као информација од јавног значаја из разлога што „опавдани интерес јавности да зна“ као битан елемент по овим информацијама од јавног значаја подразумева обавезу органа власти да исте учини доступном и у сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, односно јавности генерално. Имајући то у виду доступност информација о извршеним проверама лица која садрже податке о идентитету поменутих лица податке из њиховог приватног живота и исказе на основу којих се може закључити о којим лицима се ради, не може бити општег карактера, јер би њихова доступност у својству информација од јавног значаја на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, представља прекомерну обраду личних података, супротно Закону о заштити података о личности, а на штету права на приватност, при чему нису испуњени услови за примену изузетака прописани цитираним чланом 14. закона.

Неосновани су наводи тужбе да без добијања наведених тражених информација се тужилац не може изјаснити у управном поступку који је покренут по службеној дужности, те се не ради о случају када се права на приступ информацијама од јавног значаја могу пренети без ограничењима из члана 8. наведеног закона. Захтев тужиоца није могао бити уважен из разлога јер интерес заштите права на приватност лица на које се тражене информације односе претеже од интереса јавности да зна при чему се не дира у права тужиоца да подаци који су му потребни ради вођења управног поступка затражи по одредбама других прописа али не као информацију од јавног значаја.

Такође, правилно је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби јер нису испуњени законски услови за усвајање наведеног захтева. Ово из разлога што Закон о општем управном поступку предвиђа да се трошкови за правно заступање надокнађују само у двостраначким управним стварима, онда када је у смислу одредбе члана 104. став 3. закона заступање било нужно. Поред наведеног Законом о општем управном поступку

прописано је да орган надокнађује одређене трошкове у поступку само у случају прописаним одредбом члана 104. став 6. Закона о општем управном поступку према којој одредби трошкови странке или другог лица у поступку проузроковане поступком покренутом по службеној дужности или у јавном интересу, ако је странка или друго лице у поступку није проузроковало својим понашањем сноси орган, а у конкретном случају се не ради о поступку који је покренут по службеној дужности нити у јавном интересу већ о поступку који се води по захтеву странке.

Суд је ценио и друге наводе тужбе, али налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/2009), одлучио као у диспозитиву пресуде.

Имајући у виду исход поступка, применом члана 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 74. истог закона, сходном применом члана 150. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” број 72/2011...55/14), суд је захтев за накнаду трошкова одбио и донео одлуку као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Одлучујући о поднетом предлогу тужиоца за ослобођење од плаћања судске таксе, Управни суд је, имајући у виду да тужилац није доставио доказе прописане чланом 10. и 11. Закона о судским таксама („Службени гласник РС” број 28/94 ... 61/05), из којих произлази да испуњава услове за ослобођење од плаћања судске таксе прописане наведеним одредбама, захтев одбио и донео одлуку као у диспозитиву решења.

Суд о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног поступка није одлучивао, јер за исте није надлежан, а о њима је претходно већ решио орган управе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.05.2016. године, III-2 У. 1431/14

Записничар
Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице

Дејан Бурић

